

Folketingets Finansudvalg
 Christiansborg

3. maj 2019

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 349 (Alm. del) af 29. januar 2019 stillet efter ønske fra Joachim B. Olsen (LA)

Spørgsmål

Vil ministeren beregne effekten på Gini-koefficienten af finansloven for 2017?

Svar

Aftalen om Finanslov for 2017 vedrører året 2017 samt budgetårene 2018, 2019 og 2020. Aftalen skønnes samlet set at have en fordelingsvirkning svarende til en stigning i indkomstforskellene i 2017 på knap 0,04 pct.-point målt ved Gini-koefficienten, *jf. tabel 1.*

Tabel 1		
Fordelingsvirkninger af FL17 målt ved Gini-koefficienten		
	2017	Varig virkning
	Gini, pct.-point	Gini, pct.-point
Overførsler	-0,01	0,00
- Negativ budgetregulering vedr. boligydelse	-0,01	-
- Harmonisering af produktionsskoleydelsen	0,00	0,00
Afgifter	0,02	0,02
- Lavere registreringsafgift	0,01	0,01
- Nominel fastfrysning af grundskylden	0,01	0,01
Offentligt forbrug	-0,08	-
- Styrket sundhed	-0,01	-
- Værdig ældrepleje	-0,04	-
- Børn og uddannelse	-0,01	-
- Infrastruktur	-0,00	-
- Øvrige	-0,02	-
I alt	-0,08	0,02
- Finansiering (annullering af forhandlingsreserve mv.)	0,12	-
Samlet fordelingsvirkning	0,04	0,02

Anm.: Registreringsafgiften er indregnet med den umiddelbare virkning for tilbageløb og adfærd og er endvidere ikke omregnet til strukturelt niveau. Endvidere er det alene husholdningernes andel af registreringsafgiften der indgår.

Kilde: Egne beregninger på basis af en stikprøve på 3,3 pct. af befolkningen.

En mindre del af aftalen skønnes at have en varig fordelingsvirkning. Det er den varige virkning, som generelt er grundlaget for opgørelse af fordelingsvirkninger af indgåede aftaler. De varige dele af aftalen udgøres af reduktionen af registreringsafgiften, harmoniseringen af produktionsskoleydelse til SU-lignende niveau og fastfrysningen af grundskylden i 2017.

Samlet set skønnes de varige fordelingsvirkninger at svare til en stigning i indkomstforskellene på knap 0,02 pct.-point målt ved Gini-koefficienten.

I opgørelse af fordelingsvirkningerne i 2017 er der umiddelbart to elementer i finanslovsaftalen, der direkte påvirker befolkningens disponible indkomster. Det er beslutningen om ikke at udmønte den negative budgetregulering vedr. boligydelse samt beslutningen om en harmonisering af produktionsskoleydelsen til et SU-lignende niveau. Merudgiften til boligydelse (i forhold til det budgetterede) skønnes at bidrage til en reduktion i indkomstforskellene med 0,01 pct.-point målt ved Gini-koefficienten, mens fordelingsvirkningen af harmonisering af produktionsskoleydelsen er omtrent nul.

Selvom de øvrige elementer ikke direkte påvirker de opgjorte indkomstforskelle, tillægges de en fordelingsvirkning. Det afspejler, at værdien af den disponible indkomst afhænger af afgiftsniveau og omfanget af offentlig service.

Forhøjelse af progressionsknækket for registreringsafgiften med 22.000 kr. (2017-niveau) og nominal fastholdelse af grundskylden skønnes samlet set at have en fordelingsvirkning svarende til en stigning i indkomstforskellene på 0,02 pct.-point målt ved Gini-koefficienten.

Initiativer udmøntet gennem det offentlige forbrug i 2017 skønnes modsat at have en fordelingsvirkning svarende til en reduktion i indkomstforskellene på 0,08 pct.-point målt ved Gini-koefficienten. Heraf kan ca. halvdelen henføres til indsatser på ældreområdet.

I forbindelse med vurdering af fordelingsvirkninger i finanslovsårene er det imidlertid udmøntningen af forhandlingsrammen, og ikke så meget niveauet, der er interessant. Derfor opgøres fordelingsvirkningen af udmøntningen i forhold til en situation, hvor rammen alternativt var anvendt på offentligt forbrug generelt, hvilket har været det traditionelle udgangspunkt i forbindelse med opgørelser af fordelingsvirkninger af finanslovsaftaler. Det skal bemærkes, at dette er en beregningsteknisk antagelse, og at der kan vælges andre beregningstekniske udgangspunkter for anvendelsen af forhandlingsrammen. Det gælder ligeledes i forbindelse med råderumsfinansiering af reforminitiativer.

Hvis forhandlingsrammen, alternativt til udmøntningen i finanslovsaftalen, var anvendt til en generel proportional stigning i det offentlige forbrug, ville det indebære en fordelingsvirkning svarende til en reduktion i Gini-koefficienten på 0,12 pct.-point.

De samlede fordelingsvirkninger af udmøntningen på finansloven for 2017 skønnes således at svare til en stigning i indkomstforskellene på 0,04 pct.-point i finanslovsårene.

Hvis forhandlingsrammen, alternativt til udmøntningen i finanslovsaftalen, var anvendt til skattelempelser¹, ville det have medført en fordelingsvirkning svarende til en stigning i Gini-koefficienten på 0,06 pct.-point. Med det udgangspunkt ville de samlede fordelingsvirkninger af udmøntningen af finansloven svare til et fald i indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten på 0,14 pct.-point i finanslovsårene.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister

¹ Proportionalt fordelt relativt til det nuværende provenus fordeling på bundskat, kommune- og kirkeskat, topskat og aktieindkomstskat, hvor lempelsen i kommune- og kirkeskat er implementeres gennem en forhøjelse af beskæftigelsesfradraget.